

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/179/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714205335
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8714205335.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. XX.augusta XXX/XX, XXX XX H., proti žalovanému: S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. H. XXXX/XX, XXX XX H., práv. zast.: JUDr. Peter Behúň, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Partizánska 3262/14, 058 01 Poprad, o vyslovenie neadekvátnosti náhradného bytu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11C/117/2014-190 zo dňa 31.05.2018 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalobu zamietá.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov prvoinštančného ani odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyslovil, že byt č. XX, nachádzajúci sa na XX. poschodí bytového domu na ulici J. v H., vo vchode č. XX, súp. č. XXXX, postavený na pozemku parcely registra C KN č. XXXX/XXX- zastavané plochy a nádvoria s výmerou 386 m², evidovaný v katastri nehnuteľnosti vedenom Okresným úradom H., katastrálny odbor, na LV č. XXXX, v katastrálnom území H., ktorý podľa návrhu nájomnej zmluvy o nájme bytu, ktorou prenajímateľka E.. H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, H. ponúkla nájomkyni D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. XX I. XXX/XX, H. do nájmu nie je náhradným bytom za byt č. XX nachádzajúci sa v H., na ulici XX. I., súp. č. XXX/XX, na X. poschodí, pozostávajúci z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva, ktorý mal povinnosť zabezpečiť žalobkyni R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. XX. I. XXX/XX, H. podľa rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C/841/2002-108 zo dňa 24.03.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.08.2006. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa, po úpravách žaloby domáhala vyslovenia, že byt č. XX, nachádzajúci sa na XX. poschodí bytového domu na ulici J. v H., vo vchode XX, súp. č. XXXX, evidovaný na LV č. XXXX, v k. ú. H., ktorý ponúkla prenajímateľka E.. H. U. žalobkyni do nájmu, nie je náhradným bytom za byt č. XX, nachádzajúci sa v H., na ulici XX. I., súp. č. XXX/XX, na X. poschodí, ktorý jej mal byť zabezpečený na základe rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 13C/841/2002-108 zo dňa 24.03.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.08.2006. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, navrhol ju zamietnuť.

2. Súd prvej inštancie po tom, čo prvý rozsudok zo dňa 28.04.2016 bol uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 19Co/178/2016-134 zo dňa 20.06.2017 zrušený a po doplnení dokazovania citujúc § 712 ods. 2 OZ vo veci opätovne rozhodol napadnutým rozsudkom.

3. Prvoinštančný súd mal preukázať, že dňa 14.04.2014 žalovaný predložil žalobkyni, za účelom splnenia povinnosti poskytnúť náhradný byt v zmysle rozsudku Okresného súdu, nájomnú zmluvu o poskytnutí bytovej náhrady, ktorej ako príloha je písomné prehlásenie E.. H. U. o uzatvorení zmluvy

o nájme spolu s návrhom zmluvy o nájme bytu. Na čl. 4-5 spisu sa nachádza zmluva o nájme bytu prenajímateľom - vlastníčkou bytu je E. H. U., trvale bytom J. XXXX/XX, H.. Predmetom prenájmu je byt č. XX s celkovou podlahovou plochou 60,34 m² pozostávajúci z 3 obytných miestností s príslušenstvom, a to chodby, kuchyne, WC, loggie a pivničnej kobky nachádzajúci sa na XX. poschodí byt. domu na ul. J. v H., vo vchode č. XX, súp. č. XXXX zapísané na LV č. XXXX k. ú. H.. V čl. 8 zmluvy je uvedené, že za nájom bytu sa nájomca zaväzuje platiť prenajímateľovi nájomné, ktoré bolo stanovené vzájomnou dohodou zmluvných strán vo výške 250 eur mesačne, splatné do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. V bode 3 zmluvy sa uvádza, že nájomca bude uhrádzať nájomné a prípadný nedoplatok za služby na účet prenajímateľa. Podľa čl. 7 zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a nájom v zmysle tejto zmluvy zaniká písomnou dohodou, výpoveďou a zánikom predmetu nájmu. Výpovedná lehota je 3 mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola zmluvnej strane výpoveď doručená.

4. Bolo súdom prvej inštancie konštatované, že žalobkyňa má na určení naliehavý právny záujem. V tejto súvislosti súd poukázal na predbežné opatrenie vo veci tunajšieho súdu č. k. 17C/153/2014-46 zo dňa 02.07.2014, ktorým uznesením bolo uložené žalovanému zdržať sa zásahu do práva na bývanie žalobkyne v byte č. XX, nachádzajúceho sa v k. ú. H., na ulici XX. I. evidovanom na LV č. XXXX, ktorým bolo žalobkyňi zároveň uložené v lehote 30 dní podať návrh na začatie konania vo veci samej. Podľa súdu prvej inštancie povinnosť v zmysle rozsudku č. k. 13C/841/2002-108 nebola splnená žalovaným ako právnym nástupcom pôvodného vlastníka. S prechodom vlastníckeho práva bytu prešlo aj právo vyplývajúce z uvedeného rozsudku. V zmysle rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 13C/841/2002, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.06.2006, žalovaná bola povinná vypratať byt č. XX, nachádzajúci sa v H. na Ulici XX. I., súp. č. XXX/XX, nachádzajúci sa na X. poschodí a pozostávajúci z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva do 15 dní po zabezpečení náhradného bytu. Súd v rozsudku poukázal na § 105 ods. 2 prvá veta a § 712, ako aj § 712a ods. 7 Občianskeho zákonníka. Uvedeným rozsudkom bola žalovanej priznaná bytová náhrada vo forme náhradného bytu, ktorý musí svojou veľkosťou a vybavením zabezpečiť ľudsky dôstojné bývanie nájomcu. Ak je teda povinnosť vypratať byt viazaná na zabezpečenie náhradného bytu, v zmysle § 685 ods. 3 Občianskeho zákonníka musí byť poskytnutá ochrana nájomcu počas trvania nájomného vzťahu k vypratávanému bytu, aj vo vzťahu k náhradnému bytu (uznesenie NS ČR zo dňa 17.03.2010, sp. zn. 20Cdo/1115/2008).

5. Prvoinštančný súd mal tak za to, že žalobkyňa bola povinná vypratať X-izbový byt o rozlohe 50,28 m² a bol jej ponúknutý X-izbový byt ako náhradný byt o ploche 60,34 m². S poukazom na to, že žalobkyňa žije v predmetnom byte sama, preto ani čo sa týka výšky nájmu, ani podlahovej plochy, podľa súdu prvej inštancie sa nejedná o byt primeraný bytu na Ul. XX.I. v H., ktorý je predmetom vypratania. Ponúknutý byt bol za nájom vo výške 250 eur mesačne. Ustálil tak, že ponúknutý náhradný byt je omnoho väčší, aj čo sa týka plochy, aj čo sa týka výšky úhrady mesačných platieb, preto nie sú splnené podmienky zabezpečenia náhradného bytu zo strany žalovaného.

6. S poukazom na ust. § 712 ods. 2 OZ súd uviedol, že pojem zásadná rovnocennosť a miestne podmienky sú vykladané v tom zmysle, že ukladajú vlastníčkovi požiadavku vyvinúť maximálne úsilie, aby zabezpečil byt, ktorý je podľa miestnych podmienok najviac bližšie k bytu vypratávanému (rozsudok vrchného soudu v Praze zo dňa 31.03.1994 sp. zn. 2Cdo/100/93, uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.07.1998 sp. zn. 20Cdo/129/98). Súd sa zaoberal kritériami ponúknutého náhradného bytu a to výškou nájomného, rozlohou, kvalitou a výškou úhrad za služby spojených s miestnymi podmienkami. Súd má za to, že ponúkaný náhradný byt je trojizbový, to znamená, aj čo sa týka metrov štvorcových tak je väčší ako byt vo vlastníctve žalovaného a taktiež výška nájomného 250 eur na danú lokalitu podľa zistení a podľa vedomostí z ponúkaných realitných kancelárií je vyššia ako 250 eur, ktorú síce uviedla prenajímateľka, avšak náklady súvisiace s bývaním v tejto lokalite sú značne vyššie. Z tohto dôvodu súd návrhu žalobkyne vyhovel v celom rozsahu.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 CSP tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal. Žalobkyňa síce bola úspešnou stranou sporu, avšak žiadne trovy jej nevznikli a nepožadovala ich náhradu a žalovaný nebol úspešným v konaní.

8. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Napadnuté rozhodnutie považoval za nesprávne, pretože v konaní došlo k vadám uvedeným v § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ tvrdil, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s pokynmi uvedenými v

pôvodnom zrušujúcom uznesení Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/178/2016 zo dňa 20.06.2017, preto napadnuté rozhodnutie nemôže obstať ako riadne odôvodnený rozsudok. Opakovane namietal, že žalobkyňa nepreukázala, že má naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) CSP. Tvrdil, že žalobkyňa od roku 2014 neuhrádza žiadne poplatky spojené s užívaním bytu a odmieta akúkoľvek súčinnosť na realizáciu rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C/841/2002-108 zo dňa 24.03.2006. Podľa odvolateľa žalobkyňa predmetný byt neobýva, býva u svojho priateľa, resp. mimo H. pritom jej bol ponúknutý adekvátny náhradný byt, síce s väčšou rozlohou, ale porovnateľný s aktuálnou ponukou nájomných bytov, čo sa týka úhrad a nákladov na bývanie. Tiež uviedol, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal exekučným konaním sp. zn. 9Er/469/2014, vedeným na Okresnom súde Poprad. Vytýkal súdu prvej inštancie nesprávnu aplikáciu citovanej judikatúry. Mal za to, že ak bola žalobkyni ponúknutá náhrada v podobnej cenovej hladine, avšak kvalitatívne lepšia, nemôže to byť dôvod na posudzovanie ako neprimeranej bytovej náhrady, zaručujúcej zákonom dané podmienky a vplyv na život a dobré mravy. Navrhol preto napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť v celom rozsahu, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa tak, že s ním nesúhlasí, lebo sa v ňom uvádzajú lži. Poukázala na rozsudok vo veci č. k. 13C/841/02-108, podľa ktorého jej mal byť zabezpečený adekvátny náhradný byt, a to na trvalé bývanie, kde vlastníkom bytu bude ona a nie iná osoba. Uviedla, že žalovaný kúpil byt za sumu 15.500 eur, aj keď riadna kúpna cena v rokoch 2010 až 2014 sa pohybovala vo výške 42.000 eur s tým, že pre ňu mal zabezpečiť adekvátny náhradný byt zapísaný na jej meno. Žalovaný jej chcel zabezpečiť iba dočasný podnájom v inom byte a u iného vlastníka, čo je v rozpore s rozsudkom. Predmetný byt žalovaný uviedol do neobývateľného stavu, lebo odmontoval linku, vaňu a umývadlo, dal odpojiť byt od vody. Chcel od nej mesačnú úhradu vo výške 400 eur, potom 350 eur a nakoniec 250 eur. Nie je pravdou tvrdenie odvolateľa, že v predmetnom byte nebýva. V byte riadne býva, aj keď u susedov si zabezpečuje nabíjanie bateriek, skladovanie potravín počas leta a pod. V byte býva, aj keď jej ľudia vypomáhajú. Uviedla, že žalovaný jej nezabezpečil adekvátny byt, ale iba podnájom, ktorého vlastníkom jej nemôže zabezpečiť trvalé bývanie, resp. bývanie na neurčito, čo je v rozpore so zákonom. Preto bolo rozsudkom správne rozhodnuté, že ponúkaný byt nie je náhradným bytom. V ďalšom uviedla, že súd nemá právo sa zaujímať o jej finančnú situáciu, a to či bude mať z čoho platiť nájom iného svojho bytu, ak by bola jeho vlastníčkou. Tvrdila, že žalovaný nemá záujem jej zabezpečiť byt do osobného vlastníctva, aj keď je dostatok bytov X-izbových podľa inzerátov a nielen nájomných bytov na prenájom bytu vlastnícky patriaci iným a na dobu určitú. Náhradný byt iného vlastníka jej nedáva záruku, že po 3 mesiacoch sa neocitne na ulici, lebo po skončení jeho nájmu nemá nárok na žiadnu bytovú náhradu, čo je v rozpore s rozsudkom č. k. 13C/841/02-108. Uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a navrhla zamietnuť odvolanie žalovaného ako nedôvodné.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 03.12.2019 a dospel k záveru, že o dôsledku odvolania žalovaného a následného odstúpenia E.. H. U. od ponuky bytu na podnájom bolo nutné rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť.

11. Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na to naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. c) CSP).

12. Vo všeobecnosti platí, že naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právne postavenie žalobcu neistým, pričom žaloba o určenie nie je spravidla opodstatnená tam, kde je možné žalovať na splnenie povinností. Existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení môže byť daná aj vtedy, keď určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní ide, priaznivo (prípadne nepriaznivo) ovplyvní právne postavenie žalobcu voči žalovanému. Toto priaznivé (nepriaznivé) ovplyvnenie môže spočívať nielen v odstránení sporností, či neistoty žalobcovho právneho postavenia voči žalovanému (samozrejme vo vzťahu k predmetu sporu), ale aj v založení možnosti

uplatnenia (voči žalovanému) vlastného (zo zákona, prípadne zo záväzkového vzťahu) vynúiteľného práva k predmetu určenia. Pritom doktrína preventívneho charakteru určovacej žaloby vychádza z toho, že žalobca má naliehavý právny záujem vtedy, ak k porušeniu jeho práva (zatiaľ) nedošlo, avšak jeho právo je neisté alebo ohrozené. Je pritom potrebné zdôrazniť, že rozsudok, ktorým bola určovacia žaloba zamietnutá len pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, nie je prekážkou res iudicatae pre ďalšiu určovaciu žalobu (R/15/2005). Žalobca má pritom naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, ak je tvrdené právo neisté, alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu, alebo ohrozenie odstrániť. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naopak, naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. Naliehavý právny záujem musí žalobca preukázať (ibaže právny záujem „vyplýva z osobitného predpisu“).

13. Žalovaný v priebehu konania podal žiadosť o urýchlené rozhodnutie vo veci dôvodniac, že byt je v dezolátnom stave, nie je možné ho obývať, nie je tam prívod vody, elektrickej energie (nemožnosť zapojenia elektriky bez rekonštrukcie rozvodov), v byte je pleseň a hmyz, preto je z technických a hygienických dôvodov neobývateľný. Je potrebná jeho rekonštrukcia. Z bytu sa šíri zápach a hmyz, v byte sa nekúri, čím sú zvýšené náklady na kúrenie v susedných bytoch. Na nájomnom vzniká nedoplatok. Žalobkyňa byt neobýva, býva u svojho priateľa a v lete v chatovej oblasti vo R. Q.. Žalobkyňa neplatí povinné úhrady spojené s užívaním bytu, dlhuje viac ako 7.000 eur.

14. V priebehu odvolacieho konania bolo do spisu predložené čestné prehlásenie E.. H. U., podľa ktorého predmetný byt, ktorý bol ponúknutý pani D. S. za účelom prenájmu, ktorý mal zabezpečiť pán S. U., je v súčasnej dobe dlhodobo prenajatý, a teda nemôže byť predmetom ďalšieho prenájmu.

15. Žalobkyňa sa k podaniu žalovaného, ako aj k čestnému prehláseniu E.. H. U. vyjadrila v podaní doručenom odvolaciemu súdu 19.11.2019 tak, že doposiaľ jej nebol zabezpečený adekvátny náhradný byt v zmysle rozsudku č. k. 13C/841/2002-108. V predmetnom prípade jej mala byť v zmysle Zmluvy o nájme zabezpečená náhrada v podobe dočasného podnájmu, čo je v rozpore s uvedeným rozsudkom. V ďalšom sa vyjadrovala k iným súdnym konaniam a ich priebehom s tým, že v nich konajúca sudkyňa urobila chyby. Opätovne poukázala na to, že žalovaný predmetný byt uviedol do havarijného stavu, úmyselne rozbil jeho vybavenie. Od mája 2014 má na svoje meno zapojený odber plynu do bytu, v byte je zabudovaná toaleta a riadne po použití splachovaná vodou, bytové jadro nie je zhnité, v byte nie je žiadna pleseň ani žiaden hmyz, preto opak tvrdení žalovaného sú nepravdivé. V predmetom byte trvale býva od roku 1996 doposiaľ. Od roku 2014 prejavila záujem o platenie úhrad za nájom bytu, žalovaný však žiadal po 400 eur, čo odmietla. Následne žiadal 250 eur, pritom má platiť bežné nájomné a keďže v byte nie je elektrika, má právo na zľavu nájomného. Nebýva u žiadneho priateľa, ale pomáhajú jej susedia, u ktorých aj si nabíja baterky. V zmysle rozsudku 13C/841/2002-108 jej má byť zabezpečená adekvátna bytová náhrada, čo jej nebolo zabezpečené. Rozvody stúpačiek na vodu a plyn boli menené v jari roku 2007, teda sú v dobrom stave. K vyjadreniu deratizéra E. F. uviedla, že tento vypracoval falšovaný doklad, lebo nie je riadne označený poradovým číslom pre daňovú kontrolu. Poukázala na to, že je invalidnou dôchodkyňou po viacerých operáciách, a ak by jej bola zabezpečená adekvátna bytová náhrada, dávno by sa vystahovala. Tiež tvrdila, že vlastník bytu nemôže dať svoj byt pre cudziu osobu na trvalé bývanie vo forme zabezpečenia adekvátneho náhradného bytu, lebo to je v rozpore s Občianskym zákonníkom. Ak jej bude poskytnutý adekvátny náhradný byt, nech nikoho nezaujima, odkiaľ zoberie peniaze na platenie nájomného. Opätovne uviedla, že súhlasí s vydaným rozsudkom, nakoľko jej ani jeden vlastník bytu nezabezpečil adekvátny náhradný byt. Nemieni sa preto vystaňovať z bytu na ulicu a byt si dá sama do riadneho stavu.

16. K vyjadreniu žalobkyne zo dňa doručenia krajskému súdu 19.11.2019 sa žalovaný nevyjadril.

17. Odvolací súd v prejednávanej veci mal za to, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie mala žalobkyňa naliehavý právny záujem na určení, že konkrétna bytová náhrada je, resp. nie je adekvátnou v zmysle rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C/841/2002-108. Malo pre žalobkyňu význam posúdenie, či ponúknutá bytová náhrada je adekvátnou bytovou náhradou v zmysle uvedeného rozsudku Okresného súdu Poprad, či teda má, resp. nemá povinnosť sa z predmetného bytu č. XX, nachádzajúci sa na Ul. XX I., z. č. 166/37, na X. poschodí, H., povinnosť sa vystaňovať alebo nie. Uvedený naliehavý právny záujem existoval však iba v čase, ak byt, ktorý jej mal byť poskytnutý ako náhradný byt č. XX, nachádzajúci sa na XX. poschodí na ul. J. č. XX v H., ktorý jej mala prenajať jeho

vlastníčka E.. H. U. iba do času, kým táto bola ochotná s ňou uzavrieť k nemu nájomnú zmluvu. V zmysle čestného prehlásenia E.. H. U. zo dňa 17.05.2019 však byt, ktorý pôvodne ponúkla pani D. S., teda žalobkyni v predmetnom konaní za účelom prenájmu, ktorý mal zabezpečiť S. U., už prenajala dlhodobo inému, preto už nemôže byť predmetom ďalšieho prenájmu v prospech žalobkyne. Uvedená skutočnosť má za následok, že žalobkyňa už nemá naliehavý právny záujem na určovaní, či byt pôvodne ponúknutý E.. H. U. je alebo nie je adekvátnym náhradným bytom v zmysle rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 13C/841/2002-108, nakoľko už ako náhradný byt nemôže byť žalobkyni ponúknutý.

18. Z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu na určení, že predmetný byt č. XX, nachádzajúci sa na ul. J. v H., evidovaný na LV č. XXXX, patriaci E.. H. U. je alebo nie je adekvátnym náhradným bytom za byt č. XX, nachádzajúci sa v H. na ul. XX. I. v zmysle rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C/841/2002-108 zo dňa 24.03.2006 je alebo nie je bytom náhradným. Uvedený byt na ul. J. totiž už nie je ponúkaný žalobkyni ako náhradný byt v zmysle rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C/841/2008-108. Posúdenie, či tento byt zodpovedá požiadavkám náhradného bytu za situácie, keď ponúkaný byt patriaci E.. H. U. už nemôže byť bytom, do ktorého by sa žalobkyňa mohla nasťahovať, spôsobuje stratu naliehavého právneho záujmu na strane žalobkyne na rozhodovaní o posudzovaní primeranosti, resp. neprimeranosti predmetného bytu ako bytovej náhrady.

19. Vzhľadom na stratu naliehavého právneho záujmu v predmetnom konaní už nebolo možné sa zaoberať vecou samou, nakoľko prvorádym v konaní bolo preukazovanie naliehavého právneho záujmu, ktorý v priebehu odvolacieho konania odpadol. Preto sa odvolací súd už nezaoberal vecou samou a neposudzoval správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ani ďalšími odvolacími dôvodmi. Odvolateľ totiž v odvolaní namietal aj nepreukázanie naliehavého právneho záujmu v predmetnom konaní, ktorý počas odvolacieho konania skutočne preukázaný už nebol, resp. odpadol.

20. Odvolací súd napriek vyššie uvedenému potrebuje zdôrazniť, že žalobkyňa si nesprávne vysvetľuje obsah rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C/841/2002-108 zo dňa 24.03.2006, ktorým jej bola uložená povinnosť vypratať byt č. XX, nachádzajúci sa v H. na ul. XX. I., súp. č. XXX/XX, na X. poschodí, pozostávajúci z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva do 15 dní po zabezpečení náhradného bytu tak, že týmto náhradným bytom môže byť iba byt, výlučne patriaci do jej vlastníctva. V zmysle § 712a ods. 7 OZ náhradným bytom je aj byt, ktorý môže vlastnicky patriť inej osobe, ktorá je však ochotná tento byt prenajať na dobu neurčitú. Nie je ním byt, ktorý má byť žalobkyni zabezpečený do jej vlastníctva.

21. Je nutné ešte poukázať na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26Cdo/766/2003, podľa ktorého zabezpečenie bytovej náhrady osobou na to zaviazanou je len podmienkou, bez ktorej splnenia nemožno realizovať vlastné vypratanie bytu, napr. v konaní o výkon rozhodnutia. Je preto na vôli zaviazanej osoby na zabezpečenie bytovej náhrady, či túto podmienku splní a kedy ju splní a následne bude požadovať vypratanie bytu alebo či ponechá vypratávanú osobu aj naďalej bývať vo vypratávanom byte. Vypratávaná osoba preto nemá právo domáhať sa, aby súd uložil tomu, v prospech ktorého má byť byt vyprázdnený po zaistení bytovej náhrady, povinnosť zabezpečiť jej bytovú náhradu.

22. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol, lebo neboli splnené podmienky ani na potvrdenie, ani na zrušenie napadnutého rozsudku.

23. O trovách konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 257 CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov ani prvoinštančného ani odvolacieho konania. Aj keď žalovaný bol v konečnom dôsledku na odvolacom konaní úspešný, náhrada trov konania mu nebola priznaná z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v tom, že v odvolacom konaní byt, ktorý pôvodne zabezpečoval ako náhradný byt v zmysle rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C/841/2002-108 zo dňa 24.03.2006, nebolo možné posúdiť ako byt náhradný, keďže jeho vlastníčka už ho nechcela žalobkyni ako náhradný byt poskytnúť.

24. Naliehavý právny záujem na určení v predmetnom konaní už vyplýva zo žaloby. Súd prvej inštancie však k naliehavému právnomu záujmu uviedol, že konanie žalovaného nebolo v súlade s právnymi predpismi a poukázal na predbežné opatrenie vo veci Okresného súdu Poprad č. k. 17C/153/2014-46 zo dňa 02.07.2014, ktorým bolo uložené žalovanému zdržať sa zásahov do práva na bývanie žalobkyne, ktorým bolo zároveň žalobkyni uložené v lehote 30 dní podať návrh na začatie konania vo veci samej.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).